

Reixes enllà

BUTLLETÍ DEL SEPAP-Secretariat de Pastoral Penitenciària

Confesso que em va quedar un regust estrany de l'última Assemblea. ¿De veritat creïem que la societat no es conforma pel model actual depresó, com va dir el Grup 33? ¿De veritat TOTS els interns volen rehabilitar-se? ¿De veritat hem d'apostar per les persones? Doncs crec que no. Fins i tot, amics meus, em qüestionen el meu treball pastoral. Arriben a dir-me que tots els que estan a "Quatre Camins" són dolents, no val la pena fer res per ells. I encara potser trobaríem capellans que pensarien així. De fet, fa poc un em deia: "però, Joan, complir aquesta obra de misericòrdia de Mateu 25 vols dir que és absolutament necessària?".

A la societat li van bé les presons i com més "congeladors" de la societat siguin millor. En aquest sentit, la sèrie "A la presó" tot i les mancances (¿que ho faig tot bé jo?), ha suposat desvetllar un món que ningú coneix. Un món a on no hi ha persones sinó la persona que vol referla-seva-vida. Perquè a molts ja els està bé la vida a la presó. A uns i altres, als que es volen rehabilitar i reinserir, als que no volen, als que no poden, als que no saben, als funcionaris que tenen un gest i/o una paraula a tothora amable (que n'hi ha!), als professionals que es troben al nostre costat humanitzant els EXPEDIENTS, als Mossos d'Esquadra que saluden des del cotxe o la garita... per a tots cal que hi hagi un SEPAP-família, unit i cohesionat. Sobretot, coherent amb l'Evangeli de Jesús.

Una BONA NOTÍCIA portada a les parròquies, a les diòcesis, als bisbes, als religiosos i religioses, als capellans i, sobretot, a les famílies dels empresonats. Però sempre amb discreció, amb respecte: "YO N....ME COMPROMETO A guardar la máxima discreción (secreto profesional) en todo lo relacionado con mi actividad" (Compromís anual del voluntari, nº 5).

Quan aquestes línies es publiquin serem a prop del nadal 2009. Que ens sentim ben units durant aquestes festes entranyables. Que hi hagi lloc per a la confiança: des del José M^a, director del Sepap, fins a l'últim voluntari o voluntària que truca a la nostra porta perquè Jesús de Natzaret també ha trucat a la porta del seu cor. Que posem pau i capacitat de diàleg, això és la pregària (trobad amb Crist) i aquesta és la feina que fem (trobad amb el prè) que també és una pregària. ¿O no?

Joan d'Arquer
capellà Centre Penitenciari de Quatre Camins



Sumari

Editorial

Un racó per a compartir (pàg. 2).

És bo saber ho (pàg. 3 4).

Parlem ne plegats! (pàg. 5 7)

Agenda (pàg. 8).

SEPAP

Rivadeneyra 6, 8^a 08002

Telèfon i fax: 93 3176397

Dip. sit. Legal B-12460-1995, edita SEPAP

www.sepapbcn.org

e-mail: sepap_bcn@yahoo.es

Horari: De dilluns a divendres de 9,30 a 13.30h

S i tu creus....

Si creus que el somris té més força que les armes,

Si creus en el poder d'una mà oberta,

Si creus que allò que uneix els homes

és més que no pas el que els separa,

Si creus que el fet de ser diferent és una riquesa i no un perill,

Llavors vindrà la pau!

Si saps mirar l'altre amb una mica d'amor,

Si prefereixes l'esperança més que la sospita,

Si penses que ets tu qui ha de donar el primer pas en comptes de l'altre,

Si l'esguard d'un infant és encara capaç de desarmar-te,

Llavors vindrà la pau!

Si pots sentir alegria amb la joia del teu veí,

Si la injustícia d'altri et revolta tant com la que a tu t'han fet,

Si l'estranger és per a tu un germà inesperat,

Si ets capaç de donar gratuïtament el teu temps per amor.

Llavors vindrà la pau!

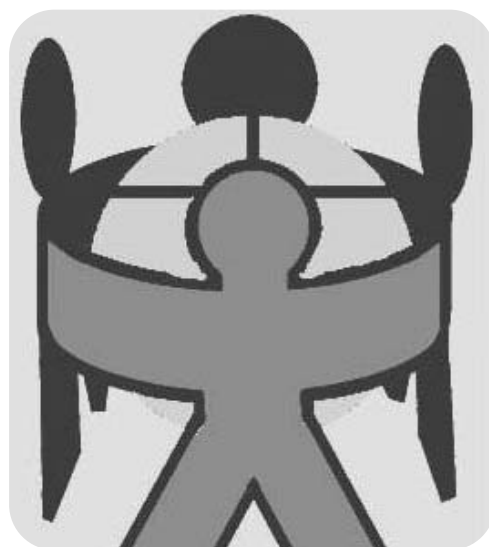
L as semillas de la violencia

“Necessitem canviar la manera de veure'ns i de tractar-nos els uns als altres.

Perquè el patiment, el desaprofita-ment i el cost humà que ocasiona la violència són extraordinaris. Amb tot, no podem ignorar que els antídots de la violència més poderosos i universals són les tendències altruistes naturals dels éssers humans. De fet, el rebuig de la violència és un dels atributs de la humanitat.

La prova que la gran majoria d'hommes i dones no som destructius és que perduren. Si fóssim per naturalesa cruels i egoistes, la humanitat no hauria pogut sobreviure, perquè cap societat pot existir sense solidaritat, sense que els seus membres estiguin contínuament ajudant-se els uns als altres”

Luís Rojas Marcos
La semilla de la Violencia
Ed. Espasa Calpe (adaptació)



XVI JORNADA DE PASTORAL PENITENCIÀRIA DELS BISBATS AMB SEU A CATALUNYA. 3 d'octubre de 2009

El compromís d'una diòcesi en la pastoral penitenciària: Diòcesi d' Orihuela - Alacant
Resum de l'aportació del Pare Nacho Blasco,
mercedari i Delegat de Pastoral Penitenciària d'aquesta Diòcesi.



Pastoral Penitenciària de Orihuela-Alacant

El Pare Nacho comenta que la seva diòcesi és gran i amb una realitat penitenciària complexa. Darrera cada cas hi ha una cara, una persona. Quan va arribar, ja funcionava i ell ha seguit la feina feta que és acollir, animar, potenciar i relacionar les persones que estan en aquest món. Aquesta feina es fa pas a pas a pas, sense perdre l'esperança ja que hi ha

molt poc recolzament en aquesta temàtica. Cal cuidar especialment als voluntaris.

En Nacho Blasco treballa en la Presó preventiva de Fontcalent on hi ha uns 1100 interns. En ser una presó preventiva, no hi estan gaire temps (una mitjana de 4 mesos). Es mira de treballar creant consciència, fent-se pesats i sabent que cal parar certs processos per refer-los més endavant, invertint temps i creativitat. És una pastoral "marginal" i no marginada, dirigida a menys persones que a la realitat parroquial i cal lluitar per no deixar-la amagada ja que la presó és la parròquia més pobre.

Cal tenir cura, però, que és difícil compatibilitzar una vida parroquial amb atendre un centre penitenciar ja que requereix molta dedicació. S'han trobat amb el cas de la presó de Villena on en 6 anys hi ha passat 7 capellans per no poder compatibilitzar les dues atencions parroquials i penitenciaris.

Oriola-Alacant és una Diòcesi situada en una zona turística, amb molta delinqüència i maltractaments. . Hi ha 3 centres penitenciaris d'unes 2800 persones, unes 200 persones en altres centres penitenciaris d'Espanya, un centre de preventius de 1100 interns i un de Psiquiàtric de 450. Estan atesos per un capellà amb plena dedicació i tres a mitja jornada, 80 voluntaris que van a la presó i 10 que ho fan des de l'exterior. Les activitats principals són:

Dins les presons: atenció i acompanyament, Eucaristia, tallers de formació religiosa o manualitats, seguiment individualitzat, mediació penitenciària per eliminar els llistats d'incompatibilitats.

Fora les presons: acollida del treball per benefici a la comunitat, es potencia el treball en cases d'acollida destinades principalment a dones i a les famílies de gent que està al psiquiàtric, visites programades dels interns al centre psiquiàtric, seguiment de les famílies a l'exterior per a mediar per no trencar els vincles familiars dels interns. (Hi ha equips a Elx, Alacant i Elda que fan seguiment de les famílies), coordinació amb els serveis socials externs per tal que assoleixin que compartim el mateix objectiu, robar (a Elx i Elda) per facilitar roba als qui entren (són conscients que un 65% d'aquesta roba posteriorment es revèn,

edició de la revista trimestral "La puerta" que s'envia a voluntaris, jutjats i parròquies (té 24 pàgines i s'edita amb la col·laboració de la Universitat Cardenal Herrera (CEU)), equip d'assessoria jurídica (advocats voluntaris que donen suport a presos concrets), comunicació epistolar per a gent que no rep mai ni visites ni cartes.

A la Diòcesi: presència dels Bisbes i vicaris en les celebracions de la Mercè i del Nadal, presència en la revista quinzenal de la Diòcesi (Nodi), presència en el Butlletí de sacerdots, assessorament a sacerdots, recursos amb Càritas diocesana i parroquial per a la gestió d'albergs per a casos concrets, presència a les Parròquies: per atendre als presos pertanyents a les Parròquies i normalitzar el discurs de la presó, coordinació entre secretariats diocesans (presència a instituts, immigració amb l'acompanyament i seguiment del estranger en llibertat ja que el 30% dels presos a Espanya ho són i a Alacant arriben al 50%), col·laboració amb instituts religiosos, col·laboració amb altres confessions religioses: S'organitza una pregària ecumènica.

Col·laboracions externes: Universitat CEU-San Pablo: els ajuden amb la revista "La puerta"; roda de premsa per la Mercè i per Nadal: és quan es recapta la quantitat més alta d'ingressos per la Pastoral; representació en la Taula contra la Pobresa d'Alacant; col·laboració de Bancs: els ajuden en l'edició de felicitacions de les quals es reparteixen dues a cada intern; col·laboració amb la Conselleria de Justícia de la Generalitat valenciana: Tallers de Justícia

En projecte hi ha el construir una pàgina web i fer merchandising.

La formació del voluntariat és una eina fonamental ja que dona maneres per evitar els errors. Sobretot s'aconsella callar abans de fer promeses que no es poden aconseguir o dir coses que puguin crear conflicte i no anar per lliure. Per tal d'abordar aquesta formació es convoquen: 6 reunions a l'any de tot els secretariat, es participa en les trobades de la Conferència Episcopal Espanyola, es convoquen reunions específiques de coordinació per presons, previ a l'entrada als Centres penitenciaris, el voluntari té un any de formació inicial.

Per tan, a tall de conclusió està clar que es treballa per una pastoral penitenciària per a tots (jutges, funcionaris, víctimes, presos i famílies), però oberts a tota l'Església (és important parlar a les comunitats), en la que s'ha de ser conscient d'una realitat que no és la que voldríem on hi tenim l'obligació de formar-nos-hi per a treballar-hi coherentment i coordinadament però on hem de denunciar les injustícies que es creen. També cal que siguem conscients que tenim una història prèvia que ens ha dut on som ara, que ningú no és indispensable, tot i que tots som valuosos i sobretot que som enviats per Déu!

Eva Palau
Barcelona, 14 d'octubre de 2009

ÉS BO SABER-HO

XVI JORNADA DE PASTORAL PENITENCIÀRIA DELS BISBATS AMB SEU A CATALUNYA. 3 d'octubre de 2009

“Com s'implica l'Església en la Pastoral de Presons”

Resum de l'aportació del Pare Sesma director del Departamento de Pastoral Penitenciaria de la Conferencia Episcopal

Evolución conceptual de la Pastoral Penitenciaria (1)

Asistencia Religiosa Carcelaria ? Pastoral Carcelaria
Pastoral vs. Asistencia Religiosa
Pastoral Penitenciaria – Pastoral de Justicia y Libertad
Principios de la Pastoral Penitenciaria. Juan Pablo II



Evolución conceptual de la Pastoral Penitenciaria (2)

Asistencia Religiosa Carcelaria ? Pastoral Carcelaria
Pastoral vs. Asistencia Religiosa
Pastoral Penitenciaria – Pastoral de Justicia y Libertad
Principios de la Pastoral Penitenciaria. Juan Pablo II

- Una mera asistencia religiosa en las cárceles
- Una Pastoral Eclesial más plena: anuncio del Evangelio, celebración de la fe y diaconía o servicio de caridad.
- Un sacerdote integrado por oposición en el Cuerpo de Capellanes, como funcionario del Estado y dependiente de la Dirección General de Prisiones
- Un Capellán pleni- y polivalente
- Un Voluntariado genérico de Prisiones
- Una Capellanía que hacía presente la cárcel en las Diócesis
- Una Pastoral centrada casi exclusivamente en los delincuentes
- Una Pastoral Eclesial más plena: anuncio del Evangelio, celebración de la fe y diaconía o servicio de caridad.
- Un luma responsable de la atención religiosa, nombrado/a por el Obispo correspondiente y autorizado/a por la Dirección General de Prisiones para ejercer la misión pastoral en el Centro Penitenciario
- Una Capellanía o Comunidad cristiana en Establecimiento Penitenciario, llamada a integrarse en la Parroquia donde se halla el Centro Penitenciario y, con la Parroquia, en el Arciprestazgo y en la Diócesis
- Agentes de Pastoral Penitenciaria con misión pastoral en las cárceles y fuera de ellas, a nivel diocesano y/o parroquial, especializado para las áreas religiosa, social y jurídica en los ámbitos de la prevención, de la prisión y de la inserción.
- Unas Diócesis que integran la Pastoral Penitenciaria en su organigrama y en la Pastoral Diocesana de conjunto, a través de las Delegaciones Diocesanas de Pastoral Penitenciaria
- Una Pastoral Preocupada también pro las Víctimas de los delitos

Evolución conceptual de la Pastoral Penitenciaria (3)

Asistencia religiosa carcelaria – Pastoral Carcelaria
Pastoral vs. Asistencia Religiosa
Pastoral Penitenciarias – Pastoral de Justicia y Libertad

Principios de la Pastoral Penitenciaria. Juan Pablo II

FE EN DIOS Presencia amorosa de Dios en nuestra vida	FE EN EL SER HUMANO Perfectibilidad humana Los presos y sus posibilidades de cambio y conversión
FE EN “OTRA” JUSTICIA Justicia Restaurativa vs. Vindicativa Mediación - Reconciliación - Perdón Responsabilidad ética	FE EN EL FUTURO-UTOPIA Opción por las alternativas
FE EN LA NOVEDAD Creatividad Cambio de mentalidad Renovación personal, social y jurídica	FALTA DE FE EN LOS SISTEMAS VIGENTES Reconocimiento de déficits éticos en los sistemas penal y penitenciario

Ámbitos y Recursos de la Pastoral Penitenciaria en las diócesis de Cataluña (3)

Prevención	Reinserción	Prisión
Barrios marginales Parroquias Institutos Religiosos Movimientos Apostólicos Colegios Asociaciones de Vecinos O.N.G. Arciprestazgos Zona Pastoral	Centros de detención (Comisarias de Policía, Cuarteles de la Guardia Civil...) Depósitos Municipales de Detenidos Centros de Internamiento de Menores Centros de Internamiento de Extranjeros Centros Penitenciarios Capellanía Penitenciaria	

En España y en Catalunya, a fecha 11-09-09, hay 76.546 personas en prisión

CATALUNYA pertenece a la Zona 2 con ARAGÓN, BALEARES y VALENCIA



	ADULTOS				MENORES			
	C.P.	DEL.	CAP.	VOL.	C.INT.	DEL.	CAP.	VOL.
BARCELONA	2	1	2	65	-	-	-	-
SANT FELIU	2	1	3	44	-	-	-	-
TERRASSA	2	1	3	56	4	-	-	-
TARRAGONA	1	1	1	26*	-	-	-	-
TORTOSA	-	1	-	18*	-	-	-	-
LLEIDA	1	1	2	30	1	-	-	-
URGELL	1	1	1	2*	-	-	-	-
SOLSONA	-	1	-	7	-	-	-	-
VIC	1	1	1	24*	-	-	-	-
GIRONA	2	1	2	22*	1	-	-	-

Ámbitos y Recursos de la Pastoral Penitenciaria en las diócesis de Cataluña (4)



Diócesis	Parroquias colaboradoras		Voluntarios		Centros de Acogida	Instituciones Colaboradoras	Capellanes de Prisiones
			Dentro	Fuera			
BARCELONA	5	219	45	20	3	21	2
SANT FELIU	4	132	44	-	-	8	3
TERRASSA	5	123	47	9	-	13	3
TARRAGONA	4	200	22	4	-	5	1
TORTOSA	6	141	2	16	-	3	-
LLEIDA	3	126	28	2	1	7	2
SOLSONA	7	174	3	4	1	1	-
URGELL	-	363	-	-	-	1	1
VIC	1	248	12	12	-	-	1
GIRONA	3	411	16	12	-	1	2
TOTAL	38	2.137	219	79	5	60	15

ÉS BO SABER-HO

VOLUNTARIADO CRISTIANO DE PASTORAL PENITENCIARIA

El Voluntariado social es una realidad viva, relativamente reciente, realizada a través de Organizaciones públicas y privadas

Dada su influencia positiva en la transformación de la sociedad, los Estados han regulado el Voluntariado mediante leyes. En España, el Voluntariado social está regulado:

- a nivel de Estado, por la Ley del Voluntariado, de 1999
- a nivel de Comunidades Autónomas, por sus respectivas Leyes

En la Iglesia -y aunque no se denominaran voluntarios- siempre ha habido hombres y mujeres que han desempeñado misiones de atención y caridad para con el prójimo desde las comunidades parroquiales y diocesanas, desde Institutos de Vida Consagrada y Cofradías, y desde los Movimientos Apostólicos

Es decir, el voluntario cristiano:

- ? es elegido y llamado por el Señor
- ? acepta libremente la llamada
- ? se halla integrado en una comunidad cristiana: diócesis, parroquia, capellanía
- ? está formado y capacitado para la misión pastoral específica que la Iglesia le encomienda

El voluntario de la Pastoral Penitenciaria tiene y presenta estas mismas características y motiva su acción pastoral penitenciaria específica en:

- ? los Sectores de Prevención, Prisión e Inserción
- ? las Áreas Religiosa, Social y Jurídica

LO QUE SE PIDE Y ESPERA DE UN VOLUNTARIO DE PASTORAL PENITENCIARIA



Estas podrían ser las Notas características que identifican al voluntario o voluntaria de Pastoral Penitenciaria:

- ? persona creyente
- ? con sentido eclesial y ojos de Evangelio
- ? vocacionada por y para el mundo penitenciario
- ? dotada de una formación pastoral específica (según misión y destinatarios: dentro y/o fuera de prisión)
- ? psicológica, afectiva y emocionalmente equilibrada
- ? y de buen humor

Sueño...

Con el título de uno de los libros del Cardenal Martini: "Una Iglesia que no sirve, no sirve para nada".

Con una Iglesia que priorice el concepto "hermanos", especialmente en los privados de libertad, todos los días...

Sueño...

Con equipos eclesiales que, dinamizados por sus pastores, sean valientes en la proclamación testimonial del Evangelio.

Algunas malas lenguas dicen que la única diferencia entre los buenos y los malos es que éstos se organizan; es hora de trabajar en equipo y organizar equipos jurídicos, sociales y pastorales... en la prevención, la prisión y la reinserción.

Sueño...

Con saber a qué comunidad eclesial pertenece la persona privada de libertad...

Con saber que esa comunidad parroquial también sabe que un hermano suyo está lejos... pero su familia, hijos, padres... quizás están cerca

Con saber que, desde actitudes de comunión y amor, se podrían dinamizar la prevención y la reinserción

Sueño...

Con unos equipos de Pastoral Penitenciaria (delegados, capellanes, voluntarios...) formados en las áreas jurídica, social y religiosa; pero especialmente formados en humanidad.

Una formación organizada, sistemática, con contenidos... que nos facilite "dar lo que hemos recibido"

Sueño...

Con una formación humana y cristiana que nos ayude a VER (descubrir), JUZGAR (analizar), ACTUAR (hacer) y CREAR espacios de libertad.

Porque una formación que no nos ayuda a servir mejor, tampoco sirve para nada.

Sueño...

Con una formación humana y cristiana que nos ayude a VER (descubrir), JUZGAR (analizar), ACTUAR (hacer) y CREAR espacios de libertad.

Porque una formación que no nos ayuda a servir mejor, tampoco sirve para nada.

Sueño...

Con una formación humana y cristiana que nos ayude a VER (descubrir), JUZGAR (analizar), ACTUAR (hacer) y CREAR espacios de libertad.

Porque una formación que no nos ayuda a servir mejor, tampoco sirve para nada.

Raimat

4 de octubre de 2009

Aquest escrit és un breu resum del Power Point presentat fet per Eva Palau

Crònica de l'Assemblea d'Inici de Curs del SEPAP

Seminari de Barcelona, 7 de novembre de 2009



Després d'una pregària inicial, el centenar de voluntaris aplegats al Seminari Diocesà de Barcelona el passat 7 de novembre, es disposaren a escoltar les paraules dels tres representants del Grup 33, Lluís, Bea i Joan. Explicaren que aquest grup s'inicià a partir de persones voluntàries de la Presó i del món de l'empresa per tal de millorar les condicions dels presos.

Tot es va iniciar a partir de la visita al a UTE Villabona, que practica un model diferent de convivència i organització respecte als centres penitenciaris habituals. A partir d'aquesta visita 33 persones van crear una plataforma ciutadana per mirar d'extendre el model de Villabona. Actualment han aconseguit unes 1400 adhesions.

La seva feina consisteix en visitar DAEs, UTEs i mòduls de respecte per tenir un mapa de la realitat d'Espanya. El model que preconitzen promou una organització transversal on la rehabilitació arriba a tots (en els DAEs arriba a unes 300 persones respecte a les més de 10.000 de la població reclusa catalana). Aquesta rehabilitació es basa en 7 principis bàsics:

- 1) A les presons no ha d'haver-hi drogues (concienciant als mateixos interns de que són també responsables de que així sigui).
- 2) El funcionari és un referent (un tutor, un acompanyant, mai un enemic).
- 3) Els presos han de prendre consciència de la seva realitat i de com han arribat a la presó per tal de treballar posteriorment els possibles canvis i la seva rehabilitació.
- 4) Els interns poden participar en la gestió del Centre Penitenciari per tal de prendre responsabilitats i ésser escoltats.
- 5) Els voluntaris han d'estar oberts a tots els presos.
- 6) Caldria una implicació familiar i comunitària. La comunitat acompanya i la família es retroba.
- 7) Les activitats s'han d'adreçar a la finalitat terapèutica i educativa.

El Grup 33 treballa per la difusió d'aquests principis a través de la premsa, xerrades, manifestos,.. amb el suport econòmic de les persones que s'hi adhereixen. Volen donar a conèixer els models que impliquin aquests principis i recolzen els líders d'opinió que els defensen. En aquests moments estan donant suport especial a Lledoners, ja que es veu que estan treballant en aquesta línia. Són, en resum, un grup de presó, no d'acció.

Després d'aquesta intervenció es va obrir un torn d'intervencions dels assistents. Cal destacar comentaris com que a Brians 2 es fa una acollida especial als qui arriben al mòdul 10, però això s'ha anat desinflant. A Joves es volia fer una Unitat de tractament especial, però no es va tirar endavant no per falta de

personal, si no per que no es volia que ho portés a terme una plataforma ciutadana exterior. En aquests moments la reinserció i rehabilitació s'està centrant a Lledoners i no a Joves, i això és força preocupant. L'amistat és la base, però les drogues minen la reinserció. En el programa de TV3 sobre la presó no es veu aquesta realitat, només la que vol mostrar el govern, però serveix per apropar aquest món a la gent que no el coneix. La societat està dividida entre els que creuen en la reinserció i en els que volen que es paguin les condemnes senceres. Finalment es comenta que les utopies fan créixer el món, que ens trobem en un moment de saturació de presos a les presons i d'atur a fora i que és un bon moment per recolzar les entitats que treballen per la reinserció.

En la segona part de l'assemblea es va repassar l'estat actual de la pastoral penitenciària els diferents Centres. Es va destacar el cas d'una voluntària de Justícia i Pau de Terrassa a qui se li ha retirat el passi després de 17 anys de serveis perquè va ser vista quan va passar al costat d'uns manifestants i va parlar un moment amb ells. Després de reclamar encara no s'ha arreglat la situació.

A Brians 1 s'han detectat alguns casos de maltractaments denunciats per varies mares de presos. Sembla ser que hi ha un grup de funcionaris molt concret, que es dedica a aplicar càstics als interns que no estan permesos (cops, impedir el són,..) Tot i ser denunciats, aquests casos encara estan persistint.

Es convida als assistents i a les persones voluntàries del SEPAP a participar a les Jornades de voluntariat penitenciari del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya que es celebren el 21 de novembre per tal d'expressar obertament tots aquells comentaris que ajudin a atendre millor als presos i a les seves famílies, ja que és una bona ocasió per fer arribar les opinions a l'administració.

Per altra banda també es va convidar a tothom qui ho vulgui a les IX Encuentros de Agentes de Pastoral Penitenciària que organitza la Conferencia Episcopal Española per tal d'oferir una formació suplementària a tots aquells voluntaris en actiu. Serà del 27 al 29 de novembre a Madrid i la inscripció s'ha de fer a través del SEPAP.

Finalment, en el torn obert de paraules hi va haver manifestos en contra i a favor de l'abandó del SEPAP de la Taula de Participació Social, que s'ha deixat per falta de resultats en la participació de la nostra entitat durant 5 anys. També s'ha comentat la propera celebració d'una serie d'activitats sobre pastoral penitenciària durant el febrer i març a Sant Andreu que es detallen a la pàgina 8 d'aquesta revista.

Eva Palau
Secretària del SEPAP



RECOMANEM

Un llibre

Diàleg de Sords?

Pedagogia per a reconciliar conflictes

Autors: Joan Morera Perich

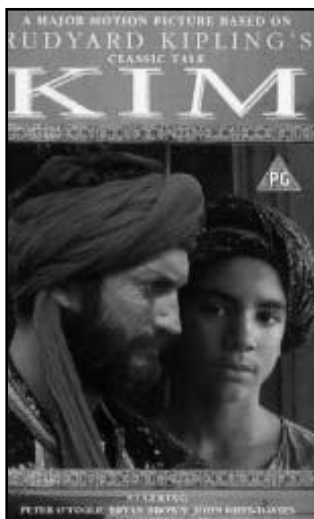
Ens trobem immersos en un segle on els mitjans informatius ens fan arribar tothora i des de tots els indrets del món nombroses lluites, guerres, dictadures polítiques, econòmiques i socials, en què l'autoritat s'usa per a trepitjar, i escoltar l'altre sembla inútil. A més d'això, en el mateix àmbit familiar, l'escola o els amics, se'ns presenta la violència com una forma molt més legitimada que la paraula. Tampoc l'Església queda exempta de la temptació a la intolerància, la imposició i el fonamentalisme. Però al costat d'aquest pessimisme, hi ha signes d'esperança, a tots nivells, que prometen conduir a un gir copernicà, i persegueixen analitzar les arrels d'aquests problemes.

Diàleg de sords? pretén donar eines bàsiques per a caminar enmig dels conflictes a tots aquells que s'atreveixen a creuar els límits de la superficialitat. A tu, que penses diferent, i a mi, que creia conèixer-me amb tanta seguretat, el diàleg se'ns presenta com una oportunitat per a aprendre l'un de l'altre, per a desamar-nos, i arribar a convergir en un terme comú. En aquesta aventura ens acompanyaran un ventall de textos bíblics, amb l'ajut dels quals procurarem sintetitzar un criteri que, per damunt de les pitjors torments i obstinacions, ens permeti arribar a bon port. Dialogar ja no serà, doncs, una mera necessitat, sinó una forma arriscada i convençuda de viure.



Una pel·lícula

Kim de la India (Kim)



Reparto: Julian Glover, Benita Stevenson, Brian Badcoe, Noel Coleman, Sean Scanlon, Lee Montague, Raj Kapoor, Sagarika Ghosh, Jālal Agha, Bryan Brown
Director: John Davies
Gènere: Aventuras
País: EE.UU. 1984

Sinopsis

Kim es un muchacho de quince años, mitad hindú y mitad blanco, cuyo único hogar se encuentra en las calles y carreteras de la India británica de finales de siglo XIX. Obligado a vivir de su ingenio, se busca la vida en la calle jugando y trapicheando, pero su gran corazón le ha valido el sobrenombre de "El amigo de todo el mundo". En una ciudad del norte del país, Lahore, Kim tiene dos amigos que marcarán su vida.

Un llibre

DE LA COMPASIÓN AL COMPROMISO. La parábola del buen samaritano

Autor: Paglia, Vincenzo

Uno de los principales problemas que sufrimos en estos tiempos es el de la soledad y la falta de amor. Solos todo se hace más pesado y hasta las más pequeñas dificultades se convierten en obstáculos insuperables; privados de amor nos sentimos más débiles e inseguros. Es urgente cambiar de actitud, cambiar nuestro corazón para caminar por la vida del amor que nos presenta la parábola del buen samaritano, y que consiste, básicamente, en ver las necesidades de nuestro alrededor y, en la medida de nuestras posibilidades, intentar solucionarlas. No quedarnos sólo en la visión de un mundo necesitado sino pasar al compromiso para dar de comer al que tiene hambre, dar bebida al que se muere de sed, vestir al que carece de ropa, acoger al que no tiene casa, visitar al que está solo, enfermo o en la cárcel..., en resumen, actualizar las obras de misericordia para conseguir un mundo más evangélico y humano.



AGENDA

Calendari de curs del SEPAP

DESEMBRE 2009:

14.- Reunió del Consell de Capellans i Consell Permanent a les 19.30h al SEPAP (Rivadeneyra, 6, 8a) i sopar de germanor.

GENER 2010:

11.- Reunió del Consell de Capellans (11h) i Consell Permanent a les 19.30h al SEPAP (Rivadeneyra, 6, 8a) .

23.- Curs de 4 hores d'iniciació per a nous voluntaris del SEPAP al CEP (Rivadeneyra, 6 3ª) a les 9.30h a la sala 3 Impartit per Manel Pousa.

30.- Formació per a voluntaris de Pastoral Social.

FEBRER 2010:

1.- Reunió del Consell Permanent a les 19.30h al SEPAP (Rivadeneyra, 6, 8a) .

9 al 11 - XXI Jornades de capellans de Espanya a Madrid

MARÇ 2010:

1.- Reunió del Consell de Capellans (11h) i Consell Permanent a les 19.30h al SEPAP (Rivadeneyra, 6, 8a) .

7.- Recés per a voluntaris de Pastoral Social. (Seminari de Barcelona)

20.- Trobada per a nous voluntaris des del 2006 al CEP (Rivadeneyra, 6 3ª) a les 9.30h a la sala 3.

MAIG 2010:

3.- Reunió del Consell de Capellans de Catalunya (11h) i Consell Permanent a les 19.30h al SEPAP (Rivadeneyra, 6, 8a) .

10.- Pregària del SEPAP (Mercedaris de Plaça Castella) a les 20:30.

22.- Curs de 4 hores d'iniciació per a nous voluntaris del SEPAP. Impartit per Jesús Roy.

29.- Assemblea de final de curs del SEPAP (Seminari de Barcelona de 9:30 a 13:30).

JUNY 2009:

7.- Reunió del Consell de Capellans i Consell Permanent a les 19.30h al SEPAP (Rivadeneyra, 6, 8a) i sopar de germanor .



RECORDEU:

Cada setmana, els divendres de 23 a 24h s'emet el programa "Libertad a los cautivos" des de Barcelona a Radio María a internet sobre pastoral Penitenciària.

Cicle de realitats penitenciàries i exposició "Taller d'imatge i creativitat a Quatre Camins"

Centre Cultural Can Fabra (del 10 de febrer al 3 de març de 2010)

Amb motiu d'aquesta exposició es realitzaran una colla d'actes paral·lels sempre a les 19.30h:

Dimecres 10 de febrer: Presentació del Cicle de realitats penitenciàries i inauguració de l'Exposició "Cielo Andante".

Dimarts 16 de febrer: Taula rodona "Com prevenir el delictes juvenils" amb la intervenció de Jordi Cots (Justícia i Pau), un representant de la Secretaria de serveis penitenciaris de la Generalitat de Catalunya, i Francesc Torralba (Universitat Ramon Llull). Moderarà Eduard Ibàñez.

Divendres 19 de febrer: Representació de l'obra "Als dos costats de les reixes: dintre i fora" a càrrec del Sant Pacià Teatre.

Dilluns 22 de febrer: Taula de Testimonis amb la participació de Lluís Font, Anna Teixidó, Josep Mº Fabró i Glòria Serra. Moderarà José Mª Carod.

Dimarts 3 de març: Passarel·la "Ens vestim d'experiències a Can Fabra" a càrrec de membres de la Fundació ARED i cloenda de tots els actes.